

ה"ט 50036/03/17 - בעניין: 1. רונית אלבק, ששון אלבק נגד דניאל אברהמיאן, נחמיאל אברהמיאן, אוראל אברהמיאן, לאה אברהמיאן - נמחקה המשיבים

בית משפט השלום בכפר-סבא

ה"ט 50036-03-17 אלבק ואח' נ' אברהמיאן ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני
לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: 1. רונית אלבק

2. ששון אלבק - המבקשים

ע"י ב"כ עו"ד גד סתיו

נגד

1. דניאל אברהמיאן

2. נחמיאל אברהמיאן

3. אוראל אברהמיאן

4. לאה אברהמיאן - נמחקה המשיבים

החלטה

1. לפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת, לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001.

בדיון שהתקיים במעמד צד אחד ביום 22.3.17 הוצאתי צו כנגד המשיבים האוסר עליהם כדלקמן -

א. להתקרב למבקשים וכן לגדר שהקימו על מנת לממש זכותם החוקית, וזאת למרחק של 30 מטרים;

ב. ליצור קשר ישיר או עקיף עם המבקשים, בין באמצעותם ובין באמצעות אחרים, לרבות קשר טלפוני או הפניית אלימות מילולית כלפיהם;

ג. להפריע למבקשים לפעול בשטח שעניינו הוכרע על ידי הערכאות השיפוטיות ולממש זכותם לפנות את השטח מכל מבנה בלתי חוקי וחפץ.

עמוד 1

2. דיון במעמד הצדדים התקיים ביום 29.3.17.

מדובר בסכסוך שכנים כאשר המבקשים והמשיבים מתגוררים בחלקות סמוכות זו לזו ברח' מיכה 11 בכפר-סבא, והתנהלו ביניהם, במרוצת השנים, הליכים משפטיים רבים בקשר להריסה ופינוי מבנים שברשות המשיבים והוקמו לאורך גבול שתי החלקות ובשטח שהוכרע כשייך למבקשים. תמצית ההליכים המשפטיים שהתנהלו בין הצדדים מפורטת בהחלטת בית המשפט המחוזי מרכז מיום 13.3.17 בת"א 56237-02-17 **דניאל אברהמיאן נ' ששון אלבק ואח'** (13.3.17) ואלה עיקריהם - שני פסקי בוררות (מיום 17.10.10 ומשלים מיום 6.2.13) שאושרו בפסקי דין של בית משפט השלום בכפר-סבא, בפסקי דין של בית המשפט המחוזי ולאחר מכן גם בבית המשפט העליון; הליך לפני רשמת ההוצאה לפועל בכפר-סבא ואישורו ביום 2.3.17 על ידי בית משפט השלום בכפר-סבא; ודחיית בקשת משיבים 1 לקבלת צו מניעה של הליך ההריסה והפינוי - כאשר תוצאת כלל ההליכים היתה כי המבקשים רשאים לפעול לפינוי שטח מקרקעין אליו פלשו המשיבים.

3. מהבקשה וצרפופתיה, כמו גם מעדות המבקש לפני, עולה כי ביום 15.3.17 גידרו המבקשים את השטח על מנת לפעול לפינוי השטח שלגביו ניתנו ההחלטות השיפוטיות לטובת המבקשים. נטען כי המשיבים אינם משלימים עם החלטות בתי המשפט ומבקשים בכל מחיר למנוע מהמבקשים מלממש את זכותם החוקית. ביום הפינוי, הופנתה כלפי המבקשים אלימות מילולית ופיזית. באותו יום נעצרו משיבים 1 ו-2 ושחררו. הפינוי לא הושלם. ביום 21.3.17 הגיעו משיבים 1, 3 ו-4, כשהם מלווים בטרקטור, על מנת להרוס את הגדר שהקימו המבקשים מסביב לשטח המריבה. המבקש רץ לעברם ובעוד משיב 1 מנסה להרוס את הגדר, הוא דחף את המבקש והיכה אותו. המבקש נפל על הריצפה, נפצע באצבעו ובכתפו ופנה לקבל טיפול רפואי בבית החולים. המבקש חושב שהמשיב 1 השתמש בחפץ חד. הוגשה תלונה למשטרה.

מטעם המבקשים הוגשו הראיות הבאות - סיכום שחרור רפואי מיום 22.3.17; דו"ח על ביצוע פעולה מבצעית מיום 15.3.17 מאת רשות האכיפה והגבייה; דיסק סרטון ותמונות מארוע הפינוי.

4. משיב 1 העיד לפני וקשה היה למקד אותו להעיד על הארועים מושא הבקשה, שכן הוא שב ותקף את החלטות הבורר והחלטות בתי משפט האזרחיים שבאו בעקבותיו, וניכר היה כי הוא מסרב להשלים עם החלטות בתי המשפט - כך טען לטעות בזיהוי של המבנים בשטח; לטעות במפת המדידה; לטעות בהחלטות השיפוטיות בכך שקבעו שמדובר בתכנית חלוקה בעוד שמדובר בתוכנית מדידה, וכהנה וכהנה טענות מטענות שונות, אשר ככל שמשיב 1 העיד לפני ובעודי מעיין במסמכים שהגיש לעיוני, נוכחתי לגלות שמדובר בטענות ממוחזרות שהוכרעו זה מכבר על ידי הערכאות השיפוטיות. משיב 1 הגדיל לטעון כי **"מדובר בזיוף ובקנוניה של המבקשים עם הבורר"** (עמ' 6, ש' 4).

לגופו של ענין - טען משיב 1 שבנם של המבקשים איים עליו ברצח והוגשה כנגדו תלונה במשטרה. לדבריו, ביקש מקבלן ביצוע ההריסה והפינוי להציג לו מפת חלוקה (ולא תוכנית מדידה), אך לא הוצגה לו כזו והקבלן איים בהזמנת משטרה. משיב 1 טען כי המבקשים הקימו גדר מסביב לשטח, בגובה של מעל 2 מטרים, המגבילה את השימוש בביתו. עוד טען משיב 1 שפנה לעירייה בנוגע לגדר שהקימו המבקשים, אך **היות וששון וילדיו עובדים בעיריה, יש להם הרבה כוח שם והם מקורבים לצמרת ועושים ככל העולה על רוחם** (עמ' 7, ש' 7). לגבי הארוע מיום 20.3.17 - הודה משיב 1 שלקח פטיש והחל לדפוק על הגדר על מנת לפרקה. עוד אישר משיב 1 כי הביא למקום **"בובקט קטן עם בעל מקצוע על מנת לפרק את הגדר ולשים אותו בצד"** (עמ' 7, ש' 18). לטענתו, המבקש רץ לעברו, נתן לו אגרוף,

הוא **נפל אחורנית** ונזקק לטיפול רפואי בבית חולים.

משיב 1 הגיש ראיות מטעמו - מכתב סיכום רפואי-שחרור ממלרד מיום 21.3.17; 3 דיסקים המכילים תמונות של השטח והקלטה של בנם של המבקשים מאיים, לכאורה, על משיב 1.

משיב 2 טען שכלל לא נכח בארוע.

משיב 3 אישר ששהה במקום, אך הכחיש כי היה מעורב בארוע האלימות. הוא טען שצילם את "הבריונים" שהגיעו לפנות את השטח מטעם המבקשים והכחיש שנגד בגדר.

דין והכרעה

5. לאחר שקראתי את כתבי הטענות, עיינתי בראיות, צפיתי בדיסקים שהוגשו לעיוני ושמעתי בקשב רב את המבקש והמשיבים, אני קובע שהוכח לפניי, במידת הוודאות הנדרשת בהליך האזרחי, כי משיב 1 תקף את המבקש וכי התנהלות משיבים 1 ו-2 נותנת בסיס להניח שהם מהווים סכנה גופנית למבקשים, ועל כן, יש להפוך את הצו הזמני לצו קבוע, בעניינם בלבד, למשך 6 חודשים, אם כי יש לצמצמו כך שנוכח סמיכות מקום מגוריהם של המבקשים ומשיבים 1 ו-2, ההרחקה מהמבקשים ומהגדר תעמוד על 10 מטרים בלבד.

להלן נימוקיי:

6. אני נותן אמון בגירסת המבקש. המבקש העיד לפניי, לאחר ששחרר מבית החולים, ניכר היה בו שרשמי הארוע עדיין משפיעים עליו, ועדותו אמינה עליי. הוא תאר את התנהגות המשיבים, ובעיקר את התנהגותו של משיב 1 - אשר התרשמתי כי הוא הרוח החיה מאחורי התנהלות המשיבים כולם - כהתנהגות אלימה, צעקנית, תוקפנית, כזו אשר אינה משלימה עם החלטות שיפוטיות חלוטות בהקשר לשטח המריבה. גירסתו של המבקש נתמכת בראיות אובייקטיביות, כדלקמן -

- מדו"ח על ביצוע פעולה מבצעית של רשות האכיפה והגבייה מיום 15.3.17 עולה כי המבצע הגיע לשטח המריבה יחד עם שני שוטרים בשכר, "פגשתי את החייב (משיב 1 - א.ש.). לדבריו אני לא יכול לבצע את הצו. הוסבר לו כי יש סימונים של המודד אלי לבני מתאריך 13.9.12 ועל פי הסימונים הללו נקבעו הגבולות בין החצרים בתוקף של פסק הבוררות בידי הבורר שופט בדימוס דוד גלדשטיין. במקום נכחו מודד, מסגר, טרקטור וצוות בניית הגדר. החייב ואחיו חייב מס' 5 (משיב 2 - א.ש.) התנגדו בכוח לפינוי ונעצרו על ידי המשטרה... חל איסור על החייבים לעבור את הגדר."

- מצפייה בסרטון (קובץ שנקרא "התקיפה 21.3.17") עולה כי משיב 1 מתקרב לגדר, דופק עליה ומנענע אותה, כאשר המבקש עומד מולו, ובשלב מסוים נהדף אחורנית, באופן המתיישב עם גירסת המבקש כי נדחף על ידי משיב 1.

- מהתעודה הרפואית עולה שהמבקש טען שהיה מעורב בקטטה, נחתך באצבעו, נפל לריצפה ונחבל

בפלג גוף שמאל עם חבלת חזה, כאבים ביד ובכתף שמאל.

7. מנגד, כאמור, התרשמתי ממשיבים אשר אינם משלימים עם החלטות בתי המשפט ולשכת ההוצאה לפועל, המנסים למנוע מהמבקשים מלממש את זכותם החוקית. גם בדיון שהתקיים לפניי, שב משיב 1 ותקף את החלטות בתי המשפט בענייננו, כאילו אין מדובר בהחלטות סופיות וחלוטות. כאשר בית המשפט ניסה למקד את משיב 1 להעיד על הארועים מושא הבקשה, הוא חזר לתקוף את פסק הבורר ואת פסקי הדין שבאו בעקבותיו. התנהלותו זו של משיב 1 מתיישבת עם תיאוריו של המבקש את התנהלות משיב 1 בעת הארועים.

בגירסת משיב 1 אלמנטים המחזקים את עדות המבקש. כך למשל אישר משיב 1 כי דפק על הגדר שהוקמה על ידי המבקשים על מנת לפרקה (והדפיקות נשמעות בהקלטה שהגיש); וכך אישר שהביא טרקטור על מנת לפרק את הגדר שהוקמה על ידי המבקשים.

גם הראיות שהגיש משיב 1 אינן תומכות בגירסתו - משיב 1 טען לפניי כי הותקף על ידי המבקש **והופל ארצה**. ואולם, מהתעודה הרפואית שהגיש עולה תמונה אחרת - נכתב שם "**ללא סימני חבלה חיצוניים ללא נפילה וחבלת ראש מעבר למכה מידו של המתקוטט השני**"; אמנם בקובץ השמע שצירף משיב 1 נשמע מאן דהוא (נטען שזהו בנם של המבקשים) מאיים עליו "אני הבן זונה הכי גדול... אני אפתח לכם את התחת... לכולכם... אל תדרוך פה בחצר שלי אני שותה לך את הדם... אל תיכנס לחצר שלי, אני מבטיח לך הראש שלך יהיה תלוי על בזנט... אתה נכנס לשטח הפרטי שלי אני מגן על עצמי... אתה מאיים עלינו עם פטיש...", אך המלל נאמר תוך כדי נסיונותיו של משיב 1 למוטט את הגדר וכשהוא דופק בחוזקה על הגדר באמצעות פטיש (כפי שאישר בעדותו לפניי) ותוך שנזרקות קללות הדדיות מצד מעורבים מטעם שני הצדדים.

8. לאור האמור לעיל, ולאור העובדה שהוכח לפניי, במידת ההוכחה הנדרשת בהליך האזרחי, כי משיב 1 תקף את המבקש, וכי משיבים 1 ו-2 אינם משלימים עם החלטות בתי המשפט ופועלים על מנת למנוע מהמבקשים לממש את זכויותיהם על פי אותם פסקי הדין, באתי לכלל מסקנה כי יש להיעתר לבקשה, בעניינם של משיבים 1 ו-2 בלבד, ולהורות על הארכת הצו הזמני בעניינם למשך 6 חודשים מהיום.

9. על כן, אני מורה כדלקמן:

א. נאסר על משיבים 1 ו-2 להתקרב למבקשים וכן לגדר שהקימו, וזאת למרחק של 10 מטרים, למעט אם הדבר נדרש לצורך כניסה ויציאה מביתם.

ב. נאסר על משיבים 1 ו-2 ליצור קשר ישיר או עקיף עם המבקשים, בין באמצעותם ובין באמצעות אחרים, לרבות קשר טלפוני או הפניית אלימות מילולית כלפיהם.

ג. נאסר על משיבים 1 ו-2 להפריע למבקשים לפעול בשטח שעניינו הוכרע על ידי הערכאות השיפוטיות ולממש זכותם לפנות את השטח מכל מבנה בלתי חוקי וחפץ.

10. בשולי הדברים אציין כי במהלך הדיון ולאחריו (בבקשה שהוגשה היום) נתבקש על ידי משיב 1 צו למניעת

הטרדה מאיימת כנגד המבקשים; כן נתבקש בית המשפט להורות על הריסת הגדר שהוקמה על ידי המבקשים. לא ראיתי להיעתר לבקשות - ראשית, המשיבים לא הגישו בקשה לקבלת צו למניעת הטרדה מאיימת על פי תנאי החוק, אשר נתמכת בתצהיר והעלו בקשתם בתום הדיון שהתקיים לפניי, מבלי שניתנה למבקשים האפשרות להתגונן מפני הבקשה. כמובן שלא זו הפרוצדורה הנכונה לנקוט בה; ושנית, לענין הגדר - במסגרת בקשה לקבלת צו למניעת הטרדה מאיימת אינני דן - ואינני מביע כל עמדה - באשר לחוקיות הקמת הגדר על ידי המבקשים, ואם למשיבים טענות בענין זה ייפנו לגורמים המוסמכים.

אין צו להוצאות.

המזכירות תמציא עותק החלטה זו לצדדים בדואר רשום, ולעו"ד גד סתיו באמצעות מספר הפקס שמסר במעמד הדיון.

ניתנה היום, ז' ניסן תשע"ז, 03 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.